

Nr 135.

Av herr Nilsson i Steneberg m. fl., angående viss ändring i motorfordonsförordningen.

Automobilens betydelse för transporter av jordbruksprodukter från produktionsorten till förädlingsstället eller konsumtionsorten kan knappast överskattas. Särskilt beträffande transport av mjölk till mejeriet och slaktdjur till slakteriet. Var och en som sysslat med mejerirörelse eller distribution av mjölk till direkt konsumtion förstår betydelsen av att så kort tid som möjligt förflyter från mjölkningen i ladugården till dess mjölken tages om hand i mejeriet.

Detta framställs numera såsom ett krav, om man skall kunna tillverka förstklassiga mejeriprodukter. Lika betydelsefullt är det beträffande transporten av djur från gårdarna till slakteriet. Det lidande, som djuren i mer eller mindre grad utsätts för vid en transport, blir ju även avsevärt kortare då transporten sker med lastbil, än då denna transport skall ske med annat transportmedel.

Det synes oss vara ett rimligt krav från här nämnda företags sida, att ej onödiga hinder resas mot att ovannämnda transporter få utföras på sätt som sagts. Den kungl. förordningen den 14 juni 1933, som trätt i kraft den 1 januari 1934, har emellertid av vissa myndigheter tolkats så, att för dylik trafiks utövande skall erfordras tillstånd till s. k. linjetrafik. Sådant tillstånd skall meddelas av vederbörande länsstyrelse.

Som regel lämnas körningen av mjölk till mejeriet ut på entreprenad till den lägstbjudande och träffas avtal härom för ett eller flera år framåt. Den, som utför dylik körning, transporterar ej samtidigt annat gods. För att kunna reflektera på att lämna ett entreprenadanbud som nämnts fordras då att vederbörande innehar tillstånd till linjetrafik å den vägsträcka transporten avser. Annan än sådan tillståndsinnehavare kan ej lämna anbud å transport, då han ej på förhand vet, att han kan erhålla dylikt tillstånd.

Erfarenheten har visat att i vissa län svårigheter uppstått härutinnan. Vad nu sagts om mjölktransporterna gäller i samma grad vid transport av slaktdjur till slakteri och transport av slakteriernas produkter.

Dylika transporter kunna ej vara av beskaffenhet, att de böra hänföras till sådan trafik, som riksdagen avsett då den godkänt bestämmelsekrav om linjetrafik.

För att här nämnda företag skola praktiskt och utan onödiga omständigheter kunna ordna med sina transporter är det nödvändigt, att större frihet än vad som för närvarande är förhållandet lämnas dem.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring av gällande förordning, att för transport av mjölk till mejeri och konsumtionsort samt slaktdjur och slakteriprodukter ej skall erfordras särskilt tillstånd.

Stockholm den 19 januari 1935.

Alfr. Nilsson,
Steneberg.

Janne Nilsson.

A. Danielsson.

Gösta Liedberg.

Anders Pettersson.
